

Sporządzono w Paryżu, dnia siedemnastego listopada 1970 roku, w dwóch oryginalnych egzemplarzach podpisanych przez Przewodniczącą Konferencji Generalnej zebranej na jej szesnastej sesji oraz przez Dyrektora Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, które będą złożone w archiwum Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury i których uwierzytelnione odpisy będą przekazane wszystkim Państwom, o których mowa w artykułach 19 i 20, oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Powyższy tekst jest autentycznym tekstem Konwencji przyjętej w należyty sposób przez Konferencję Generalną Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury na jej szesnastej sesji, która odbyła się w Paryżu i która została ogłoszona za zamkniętą dnia czternastego listopada 1970 roku.

NA DOWÓD CZEGO złożyli swoje podpisy dnia siedemnastego listopada 1970 roku.

Przewodniczący Konferencji
Generalnej
ATILIO DELL'ORO MAINI

Dyrektor Generalny
RENE MAHEU

Fait à Paris, ce dix-septième jour de novembre 1970, en deux exemplaires authentiques portant la signature du Président de la Conférence générale, réunie en sa seizième session, et du Directeur général de l'Organisation des Nations Unies pour l'éducation, la science et la culture, qui seront déposés dans les archives de l'Organisation des Nations Unies pour l'éducation, la science et la culture, et dont des copies certifiées conformes seront remises à tous les Etats visés aux articles 19 et 20 ainsi qu'à l'Organisation des Nations Unies.

Le texte qui précède est le texte authentique de la Convention dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation des Nations Unies pour l'éducation, la science et la culture à sa seizième session, qui s'est tenue à Paris et qui a été déclarée close le quatorzième jour de novembre 1970.

EN FOI DE QUOI ont apposé leur signature, ce dix-septième jour de novembre 1970.

Le Président de la Conférence générale

ATILIO DELL'ORO MAINI

Le Directeur général

RENE MAHEU

107

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 18 kwietnia 1974 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji dotyczącej środków zmierzających do zakazu i zapobiegania nielegalnemu przywozowi, wywozowi i przenoszeniu własności dóbr kultury, sporządzonej w Paryżu dnia 17 listopada 1970 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 19 Konwencji dotyczącej środków zmierzających do zakazu i zapobiegania nielegalnemu przywozowi, wywozowi i przenoszeniu własności dóbr kultury, sporządzonej w Paryżu dnia 17 listopada 1970 r., został złożony Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury dnia 31 stycznia 1974 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do wymienionej konwencji.

Powyższa konwencja wejdzie w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 30 kwietnia 1974 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami wymienionej konwencji, która weszła w życie dnia 24 kwietnia 1972 r., składając dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przyjęcia w niżej podanych datach:

Ekwador	dnia 24 marca	1971 r.,
Bułgaria	dnia 15 września	1971 r.,
Nigeria	dnia 24 stycznia	1972 r.,
Republika Środkowoafrykańska	dnia 1 lutego	1972 r.,
Kamerun	dnia 24 maja	1972 r.,
Kuwejt	dnia 22 czerwca	1972 r.,
Kambodża	dnia 26 września	1972 r.,
Jugosławia	dnia 3 października	1972 r.,
Meksyk	dnia 4 października	1972 r.,
Niger	dnia 16 października	1972 r.,
Arabska Republika Libijska	dnia 9 stycznia	1973 r.,
Argentyna	dnia 11 stycznia	1973 r.,
Irak	dnia 12 lutego	1973 r.,
Brazylia	dnia 16 lutego	1973 r.,
Republika Dominikańska	dnia 7 marca	1973 r.,
Arabska Republika Egiptu	dnia 5 kwietnia	1973 r.,

Panama , dnia 13 sierpnia 1973 r.,
 Niemiecka Republika
 Demokratyczna , dnia 16 stycznia 1974 r.

doru, Bułgarii i Nigerii, natomiast dla pozostałych wyżej wymienionych państw weszła ona w życie po upływie trzech miesięcy od dnia złożenia ich dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przyjęcia.

Zgodnie z artykułem 21 wymieniona konwencja weszła w życie dnia 24 kwietnia 1972 r. w stosunku do Ekwa-

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

108

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 16 maja 1974 r.

w sprawie wejścia w życie Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji o wzajemnym zniesieniu obowiązku wizowego, podpisanej w Warszawie dnia 9 kwietnia 1974 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 7 Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji o wzajemnym zniesieniu obowiązku wizowego, podpisanej w Warszawie

dnia 9 kwietnia 1974 r., wyżej wymieniona umowa wchodzi w życie dnia 1 czerwca 1974 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

Załącznik do poz. 108

U M O W A

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji o wzajemnym zniesieniu obowiązku wizowego

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Królestwa Szwecji

— kierując się pragnieniem zbliżenia między narodami obu Państw oraz

— dążąc do rozwoju turystyki i do stworzenia warunków ułatwiających obywatelom obu Państw poznanie historii, kultury i piękna przyrody drugiego kraju,

postanowiły zawrzeć niniejszą Umowę i w tym celu wyznaczyły swoich Pełnomocników:

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej —
 Józefa CZYRKA, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Rząd Królestwa Szwecji —

Claës I. WOLLIN — Ambasadora Szwecji w Polsce,

którzy po wymianie pełnomocnictw uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1

1. Obywatele każdego z obu Państw, posiadacze ważnych paszportów, zwolnieni są od obowiązku posiadania wiz na wjazd i pobyt czasowy przez okres do trzech miesięcy na terytorium drugiego Państwa. Przy obliczaniu tego okresu stosuje się postanowienie artykułu 5 Konwencji z dnia 12 lipca 1957 roku o zniesieniu kontroli paszportowej na granicach między państwami nordyckimi.

2. Przed wejściem w życie niniejszej Umowy Umawiające się Strony przekażą sobie wzory ważnych paszportów oraz będą sobie przekazywały wzory nowych paszportów przynajmniej na 30 dni przed ich wprowadzeniem.

Artykuł 2

Obywatele każdego z obu Państw mogą przekraczać granicę drugiego Państwa przez każde dozwolone dla międzynarodowego ruchu przejście graniczne.

Artykuł 3

Obywatele każdego z obu Państw są obowiązani przy przekraczaniu granicy drugiego Państwa i w czasie pobytu na jego terytorium do przestrzegania ustaw i przepisów tego Państwa.

Artykuł 4

1. Postanowienia niniejszej Umowy nie naruszają prawa każdego z obu Państw do odmowy wjazdu lub pobytu na jego terytorium obywatelom drugiego Państwa z przyczyn określonych ustawami i przepisami.

2. Każda z Umawiających się Stron jest obowiązana do przyjęcia osoby, która powraca z terytorium drugiego Państwa i która przebywała na tym terytorium na podstawie niniejszej Umowy.

Artykuł 5

Obywatele każdego z obu Państw nie mogą, w okresie czasowego pobytu na terytorium drugiego Państwa, podejmować zatrudnienia ani wykonywać jakiegokolwiek zawodu, za wynagrodzeniem lub bez wynagrodzenia, bez uzyskania zezwolenia na pracę. Jako zasada zezwolenie takie nie będzie udzielane w okresie czasowego pobytu obywatela jednego z obu Państw na terytorium drugiego Państwa.